

ไทรย้อยใบแหลม

Ficus benjamina L.

วงศ์ MORACEAE

ชื่อ : จาเรย (เขมร); ไทร (นครศรีธรรมราช); ไทรกระเบื้อง (ประจวบคีรีขันธ์); ไทรย้อย, ไทรย้อยใบแหลม (กรุงเทพฯ, ตราด)

ไม้ต้น กิ่งอาศัยหรือขึ้นบนพื้นดิน สูงได้ถึง 35 ม. หนุ่ใบยาว 0.5-2.8 ซม. ร่วงเร็ว ใบรูปรีถึงหรือรูปขอบขนานหรือแกมรูปไข่กลับ ยาว 2-14 ซม. แผ่นใบหนา เกลี้ยง เส้นแขนงใบย่อยเรียงขนานกัน มีต่อมไขที่โคนเส้นกลางใบ ก้านใบยาว 0.5-2 ซม. ดอกอยู่ภายในฐานดอกที่ขยายออกเดี่ยว ๆ หรือเป็นคู่ตามซอกใบ รูปกลม รูปไข่กลับ หรือรูปรี เกลี้ยงหรือมีขนประปราย เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.5-1.8 ซม. สุกสีเหลืองอมส้ม แดงเข้ม หรือม่วง ไร่ก้าน ช่องเปิดกว้าง 1-2 มม. มีขนประปรายด้านใน ใบประดับด้านบนขนาดเล็ก เรียงซ้อนเหลื่อม (สกุลย่อย *Urostigma*)

นิเวศวิทยา : พบที่ป่ากึ่งสถาน อินเดีย เนปาล จีนตอนใต้ พม่า ภูมิภาคอินโดจีนและมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และออสเตรเลีย ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น และป่าดิบเขา หรือเขาหินปูน ความสูงถึงประมาณ 1300 ม. เป็นไม้ประดับให้ร่มเงา

อ้างอิงข้อมูล : สารานุกรมพืชในประเทศไทย (ฉบับย่อ) เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ 60 พรรษา (หน้า 207)

ภาพประกอบ : Flickr by (Forest and Kim Starr, hisusan2005 , Karl Gercens, Kyle Wicomb, SampsonKKM, Susy)

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Parks Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)